దోమతెర వచ్చిన నాటి రాత్రి

ఈ ముప్పంతా నాకు తెచ్చిపెట్టిన పెద్ద మనిషి, మా యింటెదరాయన-సుబ్బారావు. నిజంగా చెబుతున్నాను. నేను ఏ పాపం ఎరగ నంటే నమ్మండి. అలా అంటే ఎలా కుదురుతుంది. ఆశే పాపంకదూ! ఆశతో కోరికలు అతిశయించుతాయి. కోరిక కొనవేర్చుకోటానికి కోటిపాట్లు పడాలి. సదరు కార్యక్రమంలో కావలసినంత పాపం మూటకట్టాలి. దానివల్ల వచ్చేఫలితాన్ని యింకోకరెలా అనుభవిస్తారూ? 'కట్టి కుడుపక విడచుచే, కర్మఫలము' అని కాదండీ, పెద్దలవాక్యము?

దోమతెర ఉంటేనేకాని, నిద్రపట్టదూ! దోమలబాధంటారామరె! మనపూర్వులు కళ్లు చిల్లులు పడేట్టుగా, ఏదో యింత పొగరాజి, తలుపులు, కిటికీలు గట్టిగా మూతేసి, ఒక్క క్షణం తర్వాత తెరిచేసరికి, ఎక్కడ జంతువు లక్కడే బిగుసుకు పోయేవి, వడిలిపోయి.

పోని ఏదో కోరికఉందనండి. యింకెందుకు దాగుడుమూతాలు. ఉత్పత్తిలోనే ఫలాన్నిచ్చేదా అనుకున్నా. ఆ మొనగాడు పట్టుకొచ్చి నా ముందర పడేశాడు గభిల్నా. నేనే కాదు, మాయింట జనంఅంతా ఒక్కసారే మురిసిపోయాము.

సన్యాసిపెళ్ళికి జుట్టుదగ్గరనుంచి ఎరువేకా! తెర దొరికింది. అమర్చడానికి పందిరో? అంతవరకూ వచ్చేస్తే వ్యవహారం మిగిలింది ఆగుతుందా? మొత్తంమీద నాటి సాయంకాలం 6 కొట్టేసరికి మా యింట్లో దోమతెరతో కూర్చబడ్డ ఓ మంచం తయారైంది. అసమర్థుణ్ణేకాని, ఆ పందిట్లో లోనికి ఆనేటట్టు అధమం అయిదేనా 'వెలక్ట్రీ' బలుబులు అతికించాలని ఉండేది, పిల్లలాడుకొనే పాలవెల్లికి లోపల పాదరసపుబుడ్లు వ్రేలాడ తీసినట్టు! ఆ విషయమే మా మొనగాడు నొక్కి నొక్కి చెప్పాడు కూడాను. అయినా ఏం చెయ్యను? అంతటి దాత సలహానికూడా తోసిరాజన వలసివచ్చినందుకూ చాలా విచారించాము మా యావత్తు జనమున్నూ కూడాను.

* * *

వంటకూడా పెందలకాడే అయిపోయింది. కుర్రాళ్ళు హడావిడిగా పరుగెత్తుతున్నారు, నా ఆజ్ఞకోసం. వాళ్ళతో చెప్పేశానుకదూమరి, నాశెలవులేకుండా, నా మంచంమీదకు ఎక్కడానికి వీల్లేదని, (నా పిల్లలే కదూ మరి! నామాట తీసెయ్యరు).

* * *

'అన్యథాచింతితంకార్యం దైవమన్యత్ర చింతయేత్'. కాలభేదంవల్ల కడుపులో చల్లబడేసరికి గజ్జెలతల్లి నెత్తెక్కి తాండవించడం మనవిషయంలో రిజిస్టర్డు. పైగా ఆవేళ, నా తాలూకు 'స్నేహలు ఎంగేజిమెంటు' కూడా ఉందాండి! ఎంత ఉబలాటపడితేనేం, కక్కూర్తైనా తీరకుండా, కావలసినన్ని భంగాలు.

ఈ పెద్దమనుష్యులనేవాళ్ళు, ఒక్కొక్కప్పుడు యమదూతలు సుమండీ!. ఎలాగో రెండు మెతుకులు కొరికి చెయ్యికడిగి తుడుచుకుంటున్నాను. అప్పుడే తయారు అరుగుమీద మామేళం. అక్కడికీ, సంతోషిస్తారుగదా అని 'మా తెర చూశారూ!' అన్నా లోపల సంతోషాని, పైకి, ఓ పాతికమాత్రమే ప్రకటిస్తూ. వాళ్ళు నా ఆనందాన్ని ధ్వంసంచెయ్య

టానికి వచ్చేరుకాని, దాన్ని గుణించడానికి దయచేశారు కనుకనా.

* * *

బ్రిడ్జిఆటలో చాలా బిజీగాఉండి పోయాను. లోపల ఆవిడ పనులన్నీ చక్కబెట్టుకొనో, మరి రేపటి కోతోపుతోసో, చంటాణ్ణి పక్కనేసుకుని—ఆవిడకి నా ఆజ్ఞతో పనేముంది? మనమే హోముడిపార్టుమెంటుకు ఒబీడియంటుసర్వెంట్సు మైతే—నా అనుభవం నిమిత్తం ఏర్పరుపబడ్డ ఆ వస్తువును అనగా సదరుమంచం వగైరాలను, అవకాశాన్ని దొరకబుచ్చుకోని, అధీనంలోకి తెచ్చుకుంది. ఆ ఆనందంలో కామోసు, నేత్రాలతలుపుల్ని గడియ వేసేసింది: పగలంతా వంచినసడ్డి ఎత్తకుండా చాకిరీ చేయటంచేత కాబోలు పిలిచినా పలకని మొద్దునిద్రలో మునిగిపోయింది. ఇవ్వన్నీ తలుచుకుంటూ, నేను అసూయాపరుణ్ణి అయితేమాత్రం, ఆవిడ కేమి భయం? నాగోల మిగిలిన వాళ్ళకి ఎట్లా ఎరుక. 'ఈ సమయంలో ఆచంటాడు లేవకుండఛూ, ఏదో వంకతో లోపలికి పోవచ్చును,' అనుకుంటూ ఉండగానే, భగవంతుడు ఉన్నాడన్నట్టు, మాశాస్త్రుల్లు స్తాయి హెచ్చిస్తూ బారుమన్నాడు: ఇంక వెనకా ముందూ ఆలోచించా లేదు, చూడా లేదు. రివ్వున రామబాణంలాగా లోనికి జారాను కొదండపోయ్ దూకాను. అంతగా బిగ్గరగా పక్కలో పిల్లాడు ఏడుస్తూంటే ఆ తల్లికి మెలకువ లేదు. మరి ఎలాగ? కన్నతండ్రి నయాక చూస్తూను, వింటూను, ఊరుకోవడమెట్లా. ఇంతకీ లోపలకి వెళ్ళాను, ఎవరేమనుకుంటూంటే ఇహ నాకెందుకూ?.

ఆలా వెళ్ళినవాణ్ణి అయి, నేను చేసిన పొరపాటు చూడండి, నాకు జరిగిన. . .వినండి.

—'పిల్లవాడులేచి గోలపెడుతున్నా, మెలకువ లేదూ' అంటూ తట్టి, యిల్లా అన్నాను, అంతే. అమాంతంగా- ఉలిక్కిపాటుట అది-లేచి, 'బాబోయ్, దొంగ, దొంగ! అని రంకెలు మొదలెట్టిందండీ? 'నేనే, నేను, నేనోయ్, ఏయ్, నేనే అంటూంటే' అని ఎన్ని నేనులు అంటున్నాసరే, వినిపించుకో వద్దండీ ఆమె. వళ్ళుమండింది. మరిమండదూ. అవతల వాళ్ళు, నేను లోనికివచ్చిన సందర్భం, యింకేమీ ఆలోచనావద్దూ!.........బిలబిల్లాడుతూ అవతలవాళ్ళు చరచరా లోనికి వచ్చేస్తున్నారు, భార్యాభర్తలున్న గదిలోకి రాకుండదనే 'ఎటికెట్టే'నా గమనించకుండా. మహామంటెత్తింది నాకు. అయినా ఆపత్కాలం—వాళ్ళు ఆప్తులు. అన్నీ అలా సరిపోయాయి. అందుచేత అయ్యావారిమాటలు కట్టడ్డాయి. ఇంతలోకీ ఆవిడగారు కళ్ళు విప్పేరు, నోరుమూశారు. పైటచెంగుతో మొగం కప్పుకొని అదే నవ్వటం ముసిలి ముసిలిగా. యీ అడావిళ్ళో పిల్లలు మిగిలిన వాళ్ళు లేచారు. కోలాహలం. . .ఘెళఘెళా. . . వెకిలినవ్వులతో విరగబడిపోతూ, మెల్లిగా జారారు ఎవరిళ్ళకి వారు.

'ఏమిటో మతి చెదిరింది' అంటూ ఆమె నిశ్శబ్దాన్ని భంగం చేసింది.

'పోదూ! తెలివితక్కువ మనిషివి. ప్రపంచజ్ఞానం కొంచమేనా తెలుసుకోవద్దూ?'

'ప్రపంచజ్ఞానం, నేను బళ్ళోచదువుకొనే రోజుల్లో బోలెడుచెప్పేరు. కాని ఏంలాభం? నిద్రపొయ్యేవాళ్ళూ, చచ్చినవాళ్ళూ సమానం అంటారు ఎంచేతో!.

'పాపం! నయమే. మాటలేనా వచ్చును. నీ ధర్మమాఅంటూ తన్నులు తప్పాయి వచ్చిన

వాళ్ళ చేత;.

పకపకా నవ్వాడు మా పెద్దాడు.

'అమ్మాయోయ్! అమ్మే...ఎంచక్కా నే...బలే దొంగని పట్టుకుంది. చూశావా!

'ఎందుకురా అబ్బాయీ అమ్మా అలా కేక వేసింది, నాన్న యింట్లో నే వుంటేను' అంది మా రమణ.

'మీ అమ్మకి పిచ్చెత్తింది' అన్నాను నేను.

'అయితే మనల్ని కరవకుండా, ముందు ఆసుపత్రికి పంపెయ్యి నాన్నా!' అన్నాడు పెద్దాడు వికటంగా.

'అమ్మ ఆసుపత్రికి వెళితే మనకి ఇంక అన్నం ఎవరు పెడతారోయ్?.

'నువ్వు వండి పెట్టలేవుటే? పొయ్యి నేను వెలిగిస్తాను!

'మరి చంటాడికి పాలో?'

'అమ్మే యిస్తుంది'

'అమ్మ పిచ్చిదికాదూ! చంటాడికికూడా పిచ్చెక్కితే?'.

'పోసి! నువ్వే యియ్యరాదూ?'

'ఛా?. నేను అమ్మనా ఏమిటి?'

అందరం కలిసి ఓ మాటే విరగబడ్డాము.

'ఏడిశారు! వెధవమాటలూ మీరూను, నోరు మూసుకు పడుకోండి' అంది వాళ్ళ 'అమ్మ' అదిరిస్తూ, అధికారంతో.

'బాబోయ్ పిచ్చిది కరుస్తుంది. అమ్మాయీ! రావే. పడుకుందాం!' అన్నాడు కొంటెతనంగా పెద్దాడు.

'ఉండు, నీ మంగళం రేపు పాడిస్తాను, మాస్టారితో చెప్పి, పిచ్చి కుదురుతుంది అప్పటికి; అని తల్లి కూడా నవ్వింది.

'చెప్పి. చెప్పి నా కాళ్ళకి బంగారం చెప్పులు చేయించు—పిచ్చిదానిమాటలు ఎవరు వింటారు? నేనూ చెప్పేస్తా మేస్టారితో

'మేస్టారండి! మేస్టారండి! మా అమ్మకండి... మరేమోనండి...'

'ఛీ; నోరుముయ్యి: వెర్రిపుల్లయ్యా!'

'చెప్పరా! అబ్బాయీ తప్పకుండా నేను కూడా అవునండి అంటూ' అంది రమణ.

'పిచ్చిది పుల్లమ్మ,
మొగుణ్ణి ఏంగంది' అని ఆశుకవిత్వం మొదలెట్టాడు.

'నాన్నా! యింక పడుకోండి' అన్నాను పిచ్చిఊహలతో కుదురులేనిమనసుతో.

* * *

నాలోకం అంతా పోగుచేస్తే ఆ దోమతెర చేత ఆవరింపబడ్డ కొత్త కాళీ స్థలమే. సద్దు అణగింది యిల్లంతా. పిల్లల మోతలు, ఎలకల హడావిడి తప్ప యింక ఏ బాపతు చప్పుడు కూడా లేదు. వెర్రిమొర్రి ఆలోచనలతో కళ్ళుమూశాను. మాయింటి పక్కయింట్లోంచి గడియారం పన్నెండుకొట్టినట్టు స్పృహమాత్రమే. తరవాత నాకు ఏమీ వినిపించాలేదు, కనిపించాలేదు.

కాని, నేను ఓ పెద్దపట్టణంలో, ఓ పెద్ద షాపులో దోమతెరగుడ్డలు బేరమాడుతున్నాను. అదంతా స్త్రీలచేతనే నడపబడుతూంది. నేను అక్కడికిచేరి రకాలు చూస్తుండగానే, ఎక్కణ్ణుంచొచ్చారో, ఓజత మెల్లిగా నాపక్కకుచేరి 'ఏమండి! సార్! యీ బట్ట తీసుకుంటున్నారా?' అన్నారు.

'యింకా ఏదీ సెటిల్ చేయలేదు.'

'ఇది దోమతెరలాగుందే?'

ఆమాటతో నాకు, నే చేయబోయేపని నేను అనుకున్నదేగదా అని నమ్మకం తోచింది. కాని ఆపని అమాంతంగా ముగించెయ్యాలిసొచ్చింది. ఆ జంటలోని స్త్రీవ్యక్తి అదేలోకంగా, నేను ఏదోరకం జంతువు

నేమో అనుకొన్నట్లు నాకేసే చూస్తోంది. సరే నేనూ ఊరుకో. ఉన్నట్టుగానేఉండి ఆవిడ ఏమిచేసిందనుకున్నారు? మొగుణ్ణి పిలిచి, 'చూడండి! యీయన నాకేసి ఎగాదిగా ఎట్లా చూస్తున్నాడో? ఊరుకుంటారేం?' అంది. నేను నిర్ఘాంతపోయ్యానంటే ఆశ్చర్య మెందుకు?

ఆయన విసవిస నా దగ్గరకొచ్చి, నా చొక్కా కాలరు పట్టుకుని 'ఏమయ్యా! 'ఫీమేల్సు' వంక అట్లా 'బ్రూటిష్'గా 'బిహేవు' చేస్తే మర్యాదదక్కదు. జాగ్రత్త!' అని ఓంద్రబెట్టాడు. ఇంతిలో చుట్టూవున్న వాళ్ళు దగ్గరకి చేరారు.

'సార్! యేమిటండీ, తమరట్లా కాకపడతారు' అన్నాను.

'అరే! పిచ్చి పిచ్చిగా వదరబోకు – ఆడవాళ్ల కేసి—నా ఆడవాళ్ల కేసి, యెట్లో చూశావుటే! – యేమనుకున్నావు?'

'అయ్యా! నేను ఆమెవైపు చూశానని ఎట్లా నిర్ధారణ చేశారు; స్వామీ?'

'ఆమె చెప్పటంలే?'

'చిత్తం! ఆమెకెట్లా తెలియవచ్చింది సార్.'

'నేను చూడటంలేదూ? నీవాలకం!' అంది ఆమెచప్పున.

'ఇంక తగువేముంది? సార్! ఒకర్ని ఒకరు చూసుకున్నాము. ఇవి, స్త్రీకి, స్వతంత్రత యివ్వవలసినరోజులు. ఆమెను గౌరవించాలి. ఆమె నావైపు చూసినప్పుడు, నేను తిరిగి, ఆమెకు సమాధానం యివ్వకపోతే, పురుషుణ్ణి అవడంచేత, స్త్రీలోకానికి అపకీర్తి తెచ్చినట్లు కాదూ?'

'చాలా బలేజవాబు' అన్నారు చుట్టు మూగినమూక. కాని, అసలు నాయకురాలు, నన్ను తనచూపులతో స్నానం చెయ్యించేస్తోంది. ఆయనకి మంట లెక్కువౌతున్నాయి: ఓర్పువదులైంది. గర్జిస్తూ, నామీదికి ఉరికాడు. నేను ఆయన నిదానానికి గురితప్పించా. నాచెయ్యి గోడకి తగిలింది. మెలుకువొచ్చి ఉలికి పడ్డా.

* * *

టక్ టిక్ మంటూ కిటికీదగ్గర ఓశబ్దం. నా తెరలోంచే కళ్లు విప్పాను. కళ్లు చీకట్లు కమ్మాయి: ఎవడో కొంపముంచేశాడు. లేకపోతే ముంచెయ్యటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు. ఎంత మగాణ్ణయినా, కొంచెంధైర్యం సన్నగిలింది. ఒక్క మొగాణ్ణి, వాళ్లు ఎంతమందున్నారో? నాభరతం పట్టడాని కొచ్చారేమో! నాకొంప నట్టేట ముంచడాని కొచ్చారో! అదీకాకపోతే, నన్నుతన్ని, నాదోమ తెరని పూర్ణానుస్వారం చుట్టటానికే తగులడ్డారో! వీళ్ళ మొహంమండ! ఎంత ఓర్వలేని పీనుగులో!.......ఁ. పెట్టిలాగుంది యిల్లు. యీ కిటికీక్రింద......దారి చేశారుకాబోలు ...అక్కడికే తొందరెందుకని నిదానించి, 'హూత్, హూత్' అన్నాను, ఏ నల్లపిల్లేనా ఆమూల శయనించిందేమోనని. దానిదుంపతెగ అది కదలదు. అప్పుడు ధైర్యంతెచ్చుకొని మంచం చప్పుడుచేశాను పోనీ లేచి పోతుందేమోనని: అబ్బే!......

నా ఆపాదమస్తకం ప్రవాహంకాలేదు కాని, పోనీ ఓడిగ్రీ తక్కువే అనండి: యింక 'మెస్మరిజము' దొరకబుచ్చుగుని, గుడ్లు మాత్రం అప్పచెప్పాను, ఆవైపుకు. ఊపిరి బిగపట్టాను. మొలనుంచి జారుతోన్న బట్టని గట్టిగా బిగిస్తున్నాను. కాని పదేపదే ఆపనే చెయ్యాలిసొస్తూంది. పరీక్షల్లో కాపీచేసినవాడి వైఖరి అంతా నాదగ్గరే ప్రత్యక్షం. ఆయుధం

అవసరం. కర్ర లేకపోతే గొర్రె కరుస్తుంది : అల్లాంటప్పుడు ఎదట ఉన్న కర్రకూడా కళ్ళ బడదు. ఇంత జాప్యంచేస్తే, ఫలం దక్కుతుందా ? నేనొక్కణ్ణే యీ కార్యం సానుకూలం చెయ్యగలనా ? కార్యం చక్కబెట్టిన, తరవాత జనాన్ని లేపితే, నాకు ఎంతో 'విలువ' ఉంటుంది. నాచరిత్ర ఆచంద్రతారార్కంగా వాళ్ళనోట, వాళ్ళనోట వింటూనే ఉంటాను :

ఎన్నో ఆలోచించాను. అంత ఆలోచనకి ఆవగింజంత కాలమేనా పట్టలేదు. ఏమి ఆలోచించినా దారి కనబడదు. సరే! ఒక్కణ్ణే పూనుకుంటా ననుకోండి కార్యక్రమానికి. అవతల వైరి ప్రబలుడైతే, నన్ను చిత్తుచెయ్యడూ? నాకీర్తి అనవసరంగా గంగపాలు కాదూ? నామొగాడితనం మంట కలవదూ ?

* * *

ఈసారి తెలివైన పని చేశాననుకుంటాను. ఓచేత్తో నోరుమూసి, మరోదానితో కదిపి లేపాను మా ఆవిణ్ణి. ఇదేమి ఘోరమనకండి. మొదట్లో మోసపొయ్యాను కాదండీ !

అడావిడిపడి అయితేనేం—గిజగిజ కొట్టుకునైతేనేమి, నోరు మెదపకుండా లేచింది ఆమె. రహస్యంగా చెవులో ఊదా యదార్థం – ప్రత్యక్షం. నన్నుచూసి, నాఅవస్థ తెలిసి, చాలా జాలిపడ్డట్టు అనుకోవలసి వచ్చింది. ఆవిడ లాంతరు పట్టింది. నేను వీరుణ్ణయ్యాను. ముందు ఎవరు అడుగుపెట్టడం అనేది ప్రశ్న యిప్పుడు. ఆమె నాభార్య! పుత్రవతి! నాకూ ఆవిడికి యిష్టం యెక్కువ. అందుచేత మనస్సు ఆవిణ్ణి యుద్ధానికి పంపటానికి అంగీకరింప లేదు.

* * *

వెనకనుంచి లాంతరుతో ఆమె. ముందు కర్రతో నేను. కిటికీదగ్గరకి వెళ్ళేసరికి, సరిగ్గా అయిదు అడుగులు పెట్టాను. లాంతరుకాంతి ఆమె పైటచెంగుతో కప్పబడిపోయింది. మాటలాడే సమయంకాదు : అలికిడి అయితే అవతల వ్యక్తి అంతర్హితం కావచ్చు: స్థలం నిర్దేశమైంది. 'అమ్మ ! వీడమ్మకడుపు బంగారంగానూ' అనుకుంటూ వెనకనుంచివచ్చే ఆమెని, నాయెడంచేత్తో ఆపుతూ, కుడిచెయ్యి చాపి, కర్రతో చప్పుడుకాకుండా నేలతట్టాను. 'టక్' మనింది.

* * *

కన్నమైతే, కర్ర నేలమీద టక్ మంటుందా ? కన్నం అడుగుపరపు, నేలమట్టం కంటే పల్లంగా ఉండదూ ?

* * *

లాంతరు ముందుకుచూసి, నన్ను చేత్తో గభీలుమని ముందుకి తోసి, మధురవాణిలా, లంకించుకుంది నవ్వడం : తోసినవాడు యెవడో కూడా తెలియని స్థితిలో బుర్ర తిరుగుతోంది. నవ్వు, బాణంలాగాపోయి, హృదయంలో గుచ్చుకుంది. నెప్పిచేత తెలివివచ్చింది.

అయిందేదో అయిందని ఊరుకోవచ్చునా? యెంత చనువైతేమాత్రం! గభీల్న వెళ్ళి లేపిందండీ! పెద్దాడు లేచీ లేవడంతోనే యెప్పుడూ 'నాన్నా' అని పిలవటం అలవాటు.

అల్లాగే 'నాన్నా' అంటూనే లేచాడు.

'నాన్న దొంగతో యుద్ధంచేస్తున్నారు ! యిప్పుడు మాట్లాడించకురా నాయనా!' యెంతో వెటకారంగాను, వెకిలిగాను అనేసింది.

'దొంగేమిటే? అమ్మా !'

'ఇదిగో! యెంత కన్నంతవ్వాడో చూడు! యిలారా'. అంది వాడు లేచి వచ్చి, అమ్మా! ఏదే కన్నం యిక్కడ?'

'ఇదుగో' అంటూనే మళ్ళీ పకపక – నా వొళ్లు రపరపలాడుతూంది. అడుపాజ్ఞలలో

ఉండవలసిన ఆడది. హద్దుమీరనా?'

'ఇదా! నా బోడిపలక ముక్క కాదుటే, బళ్ళోంచివచ్చి, మంచం బాగుచేస్తోంటే, నిలబడ్డాను. అప్పుడు నా నల్లలాగు, పలకముక్కాను, యిక్కడెట్టి మరిచిపోయాను' అన్నాడు ఆ అమాయకుడు.

'పలకముక్క...' అంటూ విరగబడి ఆమె నవ్వటం.

'ఎంత అవమానం!' అని నాలోనేను అనుకోడం. యిందాక అమ్మ దొంగని పట్టుకుంది. యిప్పుడు నాన్న, వాడితో యుద్ధంచేసి నా పలకముక్క బద్దలుకొట్టాడు' అన్నాడు నా కొంటెకొడుకు.

ఈలోపులో రమణ లేచేసింది. చుట్టుప్రక్కల కాపరాలు చేస్తున్నవాళ్ళే లేస్తే యింట్లోపిల్లలు లేవడానికేం?

'మెల్లాగరా! అబ్బాయీ! అమ్మకీనాన్నకీ కూడా పిచ్చెత్తిపోయింది' అని సాగదీసింది.

'నిజమేనమ్మా, పిచ్చెత్తి—పోయింది' అన్నాను.

'నాన్నా! ఇదుగో! వినుఅబ్బాయి; పొద్దున్నే బళ్ళోకి వెళ్ళాలి, నాపలక నాకు తెచ్చియ్యి.'

యేడ్పులోనే నవ్వువచ్చింది. యీ పిల్లలంటూ యిప్పుడు అడ్డంలేకపోతే స్వాగతంగా నేను చెప్పేకు విచారించవలసిన విషయాలు చాలా ఉండిపోను.

ఈ అడావిడిలో పరుగెత్తుకొచ్చాడు సుబ్బారావు శనిగాడు.

'యేమిటంపో గ్రామఫోనుప్లేటు తగిలించారు యిప్పుడు.'

'యేమిటూ (నావళ్ళు పొగలుకమ్ముతుంది) —నీ—తలకాయి!'

—కడియాల కామేశ్వరరావు.

జిజ్ఞాస

౪౯. జాతకచక్రముల భిన్నఫలములు

ఒకేలగ్నమున పదినిముషముల వ్యవధిలో జననమొందిన కవలసోదరులయొక్క జాతకచక్రము లొకేమాదిరిగా ఉన్నను, వారియొక్క ద్వాదశభావముల ఫలితములలో ఒకరికొకరికి వ్యత్యాసము కలుగుటకు కారణమేమి? ఇందులో ఒకడు ఐశ్వర్యవంతుడు. రెండవవాడు దరిద్రుడు. ఒకడు విద్యావంతుడు. రెండవవాడు విద్యాహీనుడు. ఒకనివృత్తి వ్యాపారము. రెండవవాడు గుమాస్తా—ఒకనిభార్య చక్కనిచుక్క. రెండవవానిభార్య కురూపి—ఇట్లుండుటకు తగిన కారణములు జ్యోతిషశాస్త్రమున గలవా?

—బి. సింహాచలము.

౫౦. సంభోగమునకు అర్హమగు కాలము.

స్త్రీ పురుష సంప్రయోగమునకు అర్హమగు కాలమేది? ఇట్టిదానికి దినమును పూర్తిగ నిషేధించిన మన ధర్మశాస్త్రవేత్తల అభిప్రాయములకు వ్యతిరేకముగా నవీనశాస్త్రవేత్త లేమైన చెప్పుచుండిరా!

—జి. సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి.

౫౧. పొగచెట్టు ఓషధీగుణమును చెప్పుగ్రంథము.

అనేకములగు ఓషధులను గూర్చి వివరించు ధన్వంతరి రత్నమాల, అష్టాంగము మొదలగు ప్రాచీనాయుర్వేద నిఘంటులలో పొగచెట్టు ఓషధీగుణమును గూర్చిన వివరణములేదు. దీనినిగూర్చి వివరించిన ప్రాచీననిఘంటువు ఏది?

—వైద్యభూషణ పి. బ్రహ్మానందము.

౫౨. మిరపకాయల నిషేధము.

మనము నిత్యమువాడు మిరపకాయలను పైతృకకర్మలయందు వాడక వానికిబదులు మిరియములువాడు ఆచారములోగల అంతరార్థమేమి?

—పీసపాటి విశ్వనాథము.